

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250

Letna naročnina L. 2.500

Letna inozemstvo L. 3.500

Pošno čekovni račun : štev. 24/12410

Leto XX. - Štev. 46 (1026)

Gorica - četrtek, 21. nov. 1968 - Trst

Posamezna številka L 50

Katolištvo in „Katoliški glas“ Rusija prodira v Sredozemlje

Vesoljni cerkveni zbor v Niceji, ki je prvi v zgodovini Cerkev, je že leta 325 ugovoril, kateri so znaki oziroma bistvene lastnosti Kristusove Cerkev. Zato izpovedujemo v nicejsko-carigraski veroizpovedi: »Verujem v eno, sveto, katoliško in apostolsko Cerkev.« Katolištvo je torej eden izmed bistvenih znakov Cerkev.

KATOLIŠTVO CERKVE

Kako danes pojmuje katolištvo ali vesoljnost Cerkev, je pojasnil zadnji vatikanski koncil v konstituciji o Cerkvii takole: »Vsi ljudje so poklicani, da pripadajo novemu božjemu ljudstvu. Zaradi tega se mora to ljudstvo, ki ostane eno in edino, razširati po vsem svetu in skozi vse čase, da polni sklep božje volje... Med vsemi narodi zemlje je torej zakoreninjeno eno samo božje ljudstvo, ki iz vseh narodov privzema svoje državljane, seveda državljane kraljestva, ki ni zemeljsko, marveč nebesko. Vsi po svetu razkropljeni verniki so v Svetem Duhu z drugimi povezani v občestvo... Ta pečat vesoljnosti, ki krasit božje ljudstvo, je dar Gospoda samega; z njim katoliška Cerkev učinkovito in trajno teži za tem, da bi pod Kristusovo poglavarstvo, v edinstvu njegovega Duha, povzela vse, kar je človeškega z vsemi človeškimi dobrinami« (LG 13).

Katolištvo je v opisanem smislu lastno samo Kristusovi Cerkvii, v kolikor je božje ljudstvo nove zaveze, in vzdevek »katoliški« pripada v vsej polnosti in širini samo Cerkvii.

KATOLIŠTVO USTANOV V CERKVII

Ali vendar vemo, da besede imajo širše in ozje pomena, da se rabijo v pravem in prenesenem pomenu. Tako je tudi s pridevnikom »katoliški«. Prastara raba je, da se pridevek »katoliški« ne rabi samo za Kristusovo Cerkev, marveč tudi za druge ustanove in stvari. Seveda, ker gre za ustanove, ki niso Cerkev, se pomen pridevnika »katoliški« zoži. Rabi se torej v drugačnem smislu kakor kadar gre za Cerkev. Tako je ustaljena navada, da govorimo o katoliških šolah. Potem imamo katoliške vzgojne zavode, katoliške univerze, katoliške časopise, katoliške organizacije itd.

Vzdevek »katoliški« za organizacije in ustanove, ki niso Cerkev, se je torej rabil pred koncilom in se rabi tudi po koncilu. Tako je npr. prav v zadnjih letih nastalo v Italiji novo združenje »Unione Cattolica Stampa Italiana« (Združenje italijanskega katoliškega tiska). To združenje je imelo pretekli teden svoj kongres v Tarantu. Na kongresu so govorili laiki, vatikanski monsignorji, škofje. Toda nihče se ni spotal ob nazivu »katoliški« in zahteval, naj se odpravi. Samo neka tržaška revija je mnenja, da bi bilo pravilneje slediti navodilom vatikanskega koncila in take nazive odpraviti; tudi »Katoliški glas« naj bi to napravil in spremenil svoj naziv.

Ni nam znano, da bi vatikanski koncil kaj takega svetoval, kakor da bi bila Cerkvii v sramoto ali katoličanom v škodo, če kaka organizacija ali kak časopis nosi tudi naziv »katoliški«. Nam se zdi, da izmikanje oznaki »katoliški« ne izvira zmeraj iz želje, »da se bolj prosto podaš na raven odprtga soočenja z drugimi političnimi skupinami in idejnimi tokovi ter gibanji«. Mi smo namreč obratnega mnenja, da izbegavanje jasni kvalifikaciji »katoliški« nemalokrat izvira iz prikritnega namena bolj prosto ljubimkati z drugimi idejnimi tokovi in gibanji, ne pa iz namena se z njimi laže soočiti. V tem nas potrjuje tudi zgled s srečanja zamejske mladine na Gorškem v preteklem poletju, ko je neka skupina odločno zahtevala, da v resolucijo ne sme beseda »katoliški« in v tem tudi uspela. Sedaj vemo, zakaj: lista skupina je zajadrala v levičarske vode. Zaradi tega spadamo mi v tisto vrsto katoličanov, ki menijo, da je bolje Dovedati pogumno, kaj hočemo.

KATOLIŠTVO IN NAS TEDNIK

Končno se to: Kvalifikacija »katoliški« pri ustanovah in časopisih nikakor ne

pomeni »neka uradnega in edino veljavnega«, kot hočejo nekateri naprtiti našemu tedniku. Saj smo zgoraj povedali, da »uradno in edino veljavno katoliška« je samo Kristusova Cerkev, ki jo vodijo Petrov naslednik in škofovski zbor. Ostali smo samo del te Cerkev in s svojim nazivom »katoliški« hočemo poudariti le to, da želimo in si prizadevamo slediti smericam in naukom katoliške Cerkev. To morajo sicer delati tudi drugi, če hočejo biti katoličani. Zato daleč od nas predrzna in krivoverska misel, da bi se imeli za edine ali uradne predstavnike slovenskih katoličanov v zamejstvu in da bi se drznili enačiti »Katoliški glas« — katoliščem. Taka enačba se more poroditi le v glavi, ki je polna idejne zmede in svoje privide pripisuje drugim, ki se jim kaj takega še sanjalo ni.

Ljudje pa smo ljudje in ostanemo ljudje. Zato, kakor moremo vsi grešiti, tako moremo tudi vsi pogrešiti. Tudi »Katoliški glas« se lahko zmoti, tudi »Katoliški glas« je nepopoln, kot vse človeško. Poleg tega vemo, da ima vsaka glava svojo pamet. Zato so vedno bila o ljudeh in idejah različna mnenja. »In dubius libertas«, pravi stari izrek. O stvareh, ki niso verska dogma in jasen cerkveni nauk, ima lahko vsakdo svoje mnenje. Tudi »Katoliški glas«. S tem pa ni rečeno, da naš tednik vsiljuje svoje mnenje kot neovrgljivo resnico. To more očitati le kdor hoče naše pisanje napak razumeti.

Toliko smo imeli za potrebno pojasniti, da se ne bodo širile lažne trditve na račun poslanstva in pisanja »Katoliškega glasa« in da se razjasni pojmi v današnji pokonciskih zmeda.

(r+r)

Umrl je kardinal cerkvene edinosti

»Smrt kardinala Bea pomeni izgubo ne le za katoliško Cerkev, ampak za vse kristjane.« S temi besedami je naznanil vatikanski radio v soboto, 16. novembra njegovo smrt. Če kdaj, to pot omenjene besede niso bile retorične, samo blagoljavne, ampak so v polni meri odgovorjale dejstvu. Bil je moderen v zdravem smislu tega izraza, pogumen in preudaren. Da je v Cerkvii zmagalo načelo verske svobode in svobode vesti, da se je razvil ekumenski razgovor in pospešila ter okrepila ideja mednarodnega bratstva, je nemalo njegova zasluga.

Pred 87 leti, konec maja 1881 se je rodil v kraju Riedböhringen na Badenskem v Zahodni Nemčiji. Njegov priimek je bil nenavaden; razvil se je iz Beham, in to je značilo Böhme-Čeh. Pri 21 letih je vstopil v jezuitsko družbo; ker je bila ta v njegovem času v Nemčiji prepovedana, se je šolal v Blyenbeeku na Nizozemskem. V tej deželi verske svobode in strpnosti je prišel v stik z rigoroznimi kalvinisti, z judi in s humanisti, ki so odklanjali Boga, pa želeli biti dobri kot ljudje. Bivanje na Holandskem je ustvarilo v njem tisto širino, ki je kasneje zabllestala v vsej polnosti, ko je prevzel Tajništvo za zedinjenje kristjanov in postal eden največjih pobornikov napredne smeri na zadnjem koncilu.

Po končanju teoloških študij v Innsbrucku je preživel dvajset let v Sveti deželi, postal izreden izvedenec v svetopisemskih vprašanjih ter prevzel leta 1930 Biblični inštitut v Rimu. Sv. oče Pij XII. si ga je izbral za svojega spovednika, po Pijevi smrti pa ga je papež Janez XXIII. že v prvem konzistoriju leta 1959 imenoval za kardinala. Njemu je zaupal svoj načrt, združiti potom vesoljnega cerkvenega zbora vse kristjane in njemu je poveril najbolj delikatne naloge kot potova-

Preteklo soboto se je zaključilo v belgijski prestolnici Bruslju zasedanje držav, ki so članice severozapadnega atlantskega obrambnega pakta, NATO imenovanega. Skupna izjava, ki je bila izdana na koncu zasedanja, je zelo udarna in preseneča po svoji odločnosti. V njej zapadni zavezniki zavračajo trditve voditeljev Sovjetske zveze, da imajo le-ti pravico posredovati v notranjih zadevah držav socialističnega bloka. Tako stališče je v popolni opreki z načelom neodvisnosti držav istočasno pa spravlja v nevarnost mir na svetu ter je težka grožnja za mednarodne odnose. Poseg po orožju in navzočnost tujih čet na Češkoslovaškem sta povzročila splošno negotovost za bodočnost in zahtevata s strani NATO držav skupno čuječnost.

Glede Berlina pozivajo te države Sovjetsko zvezo naj spoštuje prevzete obveznosti ter ne ovira svobodnega dostopa do bivše nemške prestolnice; naraščajoča navzočnost sovjetskih ladij v Sredozemskem morju upravičeno vzburi mirja NATO sile, saj je namen sovjetskih ladij vršiti zlasti politični pritisk na države, ki so del Sredozemlja. NATO organizacija ne more ostati brezbrizna ob novo nastalem položaju, saj gre za varnost držav-članice atlantskega pakta. Vsak bodoči sovjetski nastop, ki bi posredno ali neposredno

ugrozil sedanje politično stanje v Evropi in še posebej v Sredozemlju, bi povzročil težko mednarodno krizo z nepredvidenimi posledicami.

PRISOTNOST SOVJETSKE VOJNE MORNARICE

Do leta 1966 Sovjetska zveza ni imela svoje mornarice v Sredozemlju. Lanski izraelsko-arabski spopad, v katerem se je Rusija postavila odločno na arabsko stran, pa ji je dal priliko in izgovor, da se je, kot zgloda, za stalno usidrala v prostoru, ki je življenjske važnosti ne samo za Italijo, temveč tudi za ostale njene NATO zaveznike.

Od lanskoletne vojne na Bližnjem Vzhodu kroži zlasti po vzhodnem delu Sredozemlja neprestano 30-40 vojnih in pomožnih sovjetskih ladij. Od septembra letos se je to število povečalo še za kakih 20 enot. V času od 1. januarja do 25. oktobra letos so našli 174 sovjetskih ladij, ki so plule v obeh smereh skozi ožino v Dardanelih.

Sovjetska mornarica v Sredozemlju obsega 12 podmornic, eno nosilko helikopterjev, dve križarki, 12 rušilcev, tri minolovce in vrsto pomožnih ladij. 20. septembra je vplula v Sredozemlje prva sovjetska nosilka helikopterjev »Moskva«, to je ladja s posebno obliko. Spretni del je podoben križarki, zadnji pa letalonosilki. Ima 18.000 brutoreg. ton in nosi na palubi 20-30 helikopterjev. Opremljena je tudi z raketami ladja-zrak za protiletalsko obrambo.

Osnrednji problem, od katerega je odvisna stalna, varna in trajna prisotnost sovjetske eskadre v Sredozemlju, je pa zanesljivost njenih zvez z matičnim morjem in matičnimi pristanišči. Sedaj se sovjetsko ladjevje oskrbuje deloma na odprtih sidriščih od preskbovalnih ladij, ki prihajajo iz matičnih krajev, deloma pa v prijateljskih državah Cipru, Egiptu in v Alžiriji. Seveda je pa tako oskrbovanje neugodno, v primeru resnejše vojaške krize pa kar nevzdržno, saj nadzirajo Gibraltar in Dardanele — dva vhoda v Sredozemlje, medtem ko je suesiški prekop trenutno neuporaben — države, članice NATO pakta.

AMERIKANSKA NADMOČNOST

Čeprav je Sovjetska zveza zelo okrepila svoje ladjevje v Sredozemlju, še daleč ni kos ameriški vojni mornarici, ki se od zadnje svetovne vojne stalno zadržuje na tem področju. Ameriška pomorska sila šteje sama, brez ladij Velike Britanije, Italije, Grčije in Turčije 50 enot (dve letalonosilki, dvesto letal in 30.000 mož). Poleg tega Amerikancem ne manjka pomorskih in letalskih oporišč.

Toda kljub ameriški premoči ni še dano nobeno jamstvo, da ne bi moglo priti do neposrednega spopada. Taka nevarnost je stalna in obojestranska. Obe ladjevji se neprestano spremljata in vzajemno kontrolirata. Tako so v lanskoletni arabsko-izraelski vojni sovjetske in ameriške ladje plule vzporedno. Isto se dogaja ob vsakih manevrih na eni ali drugi strani. Ko je nosilka helikopterjev »Moskva« zaplula v Sredozemlje, so se ji takoj približali ameriški rušilci, ameriška letala pa so jo začela preletavati. Ob takšem

»spremljanju« se lahko incidenti sprožijo sami od sebe in iz iskre kaj lahko nastane plamen.

Pred nekaj dnevi, 5. novembra, so se pričele v zahodnem in srednjem Sredozemlju velike pomorske vaje, v katerih sodeluje okoli 50 ladij petih držav članic Nato zveze in Francija. V njih naj bi preizkusili sposobnost teh pomorskih sil za protipodmorniško vojno ali protiletalsko zaščito. Vsekakor ti manevri niso brez zveze z dogodki na Češkoslovaškem, na Bližnjem Vzhodu in s povečanjem sovjetske mornarice v Sredozemlju.

ITALIJA JE ZASKRBLJENA

Od vseh NATO držav gre Italiji navzočnost sovjetskega ladjevja gotovo najbolj na živce. Varnost v Sredozemskem morju je zanjo življenjskega pomena, saj prejema tri četrtnine svojega uvoza po pomorski poti. Zato je njene državnike zelo vznemirilo pisanje moskovskih »Izvestij«, v katerih je bilo rečeno, da Italija podpira ameriški imperializem s tem, da vojaško sodeluje z Ameriko v Sredozemlju. Sovjetski člankar je tudi zatrdil, da je Sovjetska zveza sredozemska država, saj je Črno morje, ki ga ona obvlada, zemljepisno del Sredozemskega morja.

Tudi Jugoslavija se čuti ogrožena. Isti Tito, ki je lani rohnal nad Izraelci in na vrat na nos na ljubo Nasserju z Izraelom prekinil diplomatske stike, sedaj zaskrbljenostjo opazuje povečano sovjetsko navzočnost pred vrati Jadrana, ki ji je prav izraelsko-arabski spopad dal novega razmaha. Danes njegov prijatelj Naser hvali sovjetski nastop na Češkoslovaškem ter nudi oporišče sovjetskim imperialistom. Tito je uredniku pariškega tednika »Paris Match« izrazil bojazen, da bi utegnili priti nekega dne do spopada med sovjetsko in ameriško vojno mornarico na Sredozemskem morju. Dodal je, da se pa ne boji vkorakanja sovjetskih čet. Trenutno je Tito upravičeno lahko samozavesten. Na zadnjem zasedanju NATO organizacije so države članice posredno tudi Jugoslavijo vzele v svojo zaščito. Vsak napad na njeno neodvisnost bi sprožil verižno reakcijo, ki si je pa Sovjeti vsaj na področju Sredozemlja še ne želijo.

Vzeli so Slovence kanoniško mesto

Te dni so na celovškem škofijskem ordinariatu sporočili, da so imenovali na kanoniško mesto, ki ga je imel rajni prelat Rudolf Büml, novega kanonika, voditelja škofijske finančne zbornice msgr. Zimolina. S tem so Slovencem vzeli eno izmed dveh kanoniških mest. Namesto Slovence so imenovali Nemca. To so sicer nameravali storiti takoj po Blümlovi smrti, a je bilo treba, da je gosposvetki župnik prej razložil v knjigi svojo teorijo, da Slovence ni več toliko, da bi bilo treba zanje dve kanoniški mesti. V tolažbo Slovencev so dekana Milloniga imenovali za častnega kanonika. S tem pa so Slovence zopet degradirali. V zadevi najnovejše Mucherjeve knjige se je končno zganila škofija in se v »Kirchenblattu« distancirala od nje, da je pač to Mucherjeva oseba zadeva. Glede sv. Cirila in Metoda pa pravijo, da bo odločila znanost, koliko so Mucherjeve trditve pravilne. Ko sv. Cerkev že toliko let časti sv. Cirila in Metoda kot svetnika, je to stališče nekaj povsem novega.

Vaš poročevalec

Dežela medu in mleka

Ponos Izraelcev, ki so v teku dvajsetih let obstoja svojo državo znova spremenili v deželo, kjer »teče mleko in se cedi med«, je več kot upravičen, zlasti če se napravi primerjava s tistim delom, ki je bil do lanske sedemdesetne vojne v rokah Arabcev.

Nekaj samo po sebi umevnega in istočasno častnega je za vsakega Izraelca, naj bo univerzitetni profesor ali navaden delavec, da preživi nekaj časa svojega življenja v puščavi Negev na jugu države in tam pomaga pri preobrazbi nerodovitnih tal v uporabno zemljo. Glavni problem v tej puščavi je, kako priti do vode. Arheologi pridno prebirajo sv. pismo stare zaveze, da bi iz njega odkrili, kje so vodile stare ceste, stala starodavna naselja in se nahajali studenci, saj preprosta pamet pove, da kjer so bila mesta, tam je bila tudi voda zraven.

Danes se skuša priti do sladke vode na najbolj različne načine: z umetnim dežjem, z razsoljevanjem morske vode, z zbiranjem deževnice, zlasti pa s kanalom, ki se v Galileji pričinja ter del jordskih voda odvaja v Negev. V Palestini dežuje, če dežuje, le od novembra do marca. Lahko se pa zgodi, da dež skoro docela izostane. Ni čuda, da sv. pismo tolikokrat govori o sušnih dobach in o velikih lakotah, ki so zadevale prebivalstvo, razumeli pa bomo zato tudi tem bolj psalmistov vzklík: »Kakor jelen hrepeni po hladni vodi, tako hrepeni moja duša po tebi, o Bog.«

Toda kjer je voda na razpolago, tam je rodovitnost zemlje naravnost neverjetna. Limone in pomaranče, dateljni in banane, pa grozdje, res skoro tako veliko kot so o njem poročali Mojzesu izvidniki, vse to govori v prid besedam sv. pisma, da je obljubljeni dežela res dežela medu in mleka. »Gotovo, delo v tej pekoči vročini in na kamnitih tleh je trdo, toda če se doživi, kako istočasno isto drevo cvete in sadove nosi in da se ga more večkrat na leto obrati, potem se človek čuti za vse napore bogato poplačanega,« je izjavila stara žena, ki živi v kibucu.

Ti kibuci so najbolj čudovit izraz volje izraelskega prebivalstva, spremenitvi zemlje svojih očetov v cvetoč vrt. Vsa dežela je z njimi posejana in če se izraelski del tako zelo razlikuje od arabskega, je to predvsem zasluga teh pionirjev-idealistov, ki živijo neke vrste samostansko življenje. Lastnina kibuca pripada skupnosti, posamezniki pa prejema mesečno plačo, vse potrebno za vzdrževanje, plačan dopust, brezplačno šolanje otrok. Jedo v skupnih obednicah, otroci živijo zase, le nekaj ur na večer s starši, zakonci imajo le sobo zase, čez dan so vsi na delu na polju. Nehote obiskovalec te kibuce primerja s srednjeveškimi samostani, ki so nastali iz podobnih razlogov kot sedanji kibuci: obdelovanje zemlje in zaščita dežele pred osvojevalci in vdorniki.

Medtem ko se v jordskem delu Palestine, ki so ga lani zasedli Izraelci, še na vsak korak čuti dih, ki ga izžarevajo evangeliji, je pa izraelski del že skoro popolnoma zgubil svojo evangeljsko podobnost. Celo Galileja, kjer živi še največ Arabcev, daje čisto moderen izraz, da o Tel Avivu ali novem Jeruzalemu sploh ne govorimo. Mogoče so nove stavbe,

Bazilika Kristusovega spremenjenja na gori Tabor v Galileji. Fotografija je bila posneta ob priliki letošnjega romanja primorskih Slovencev v Sveto deželo. Na sliki je videti nekatere naših romarjev ko stopajo v mogočno svetišče

silen promet, vedenje prebivalstva zapadnjaško.

Ta zapadni vpliv je opazen tudi pri vernosti judovskega prebivalstva. Današnji Izraelce veruje v zemeljsko blagostanje in tehnični napredek; prihod obljubljenega Mesija ga zato več ne zanima. Božje službe ob sobotah so v sinagogah slabo obiskane. Povprečni judovski človek je ateist, ne sicer v zapadnem smislu, da bi ostale vere preziral ali jim nasprotoval, temveč da se zanje sploh ne zmeni.

Dvajset odstotkov Judov v izraelski državi je še vernih. Ti obhajajo sobotni dan in se držijo Mojzesove postave. Verne Jude spoznaš po črnih oblekah, ki jih nosijo, z zalisci in brado ter s črnim klubom, s katerim so pokriti. Las si ne strizejo.

Pač pa je težko dobiti Juda, ki ne bi obiskal vsaj na predvečer sobote, če je v Jeruzalemu, zid žalovanja, kjer se bo globoko sklanjal k tlom, molil in tožil nad razdejanjem svetega mesta. Od leta 1948 do lani so bili Izraelci oropani tega žalovanja, saj je bil zid v rokah jordskih oblasti, prehod meje pa zaradi silnega arabsko-judovskega nasprotovanja nemogoč. Danes, po osvoboditvi starega Jeruzalema, se Judje spet množično zbirajo ob zidovih svojega nekdanjega slavnega templja. Ne sanjajo več o njega ponovni vzpostavitvi. Zadostuje jim ta zid, ki jim govori bolj kot kdo drugi o deželi njih očetov, v katero so se vrnili in so odločeni v njej tudi ostati, pa naj bi bile žrtve, ki jih morda skriva bodočnost, še tako velike.

J. I.

Novo popuščanje na ljub Sovietom

V nedeljo, 17. novembra ob 4^h zjutraj se je po tridnevni burni razpravi končal v Pragi plenum centralnega komiteja komunistične partije Češkoslovaške. Pabljača mnenj je bila zelo široka: od tistih, ki se zavzemajo za dosledno in odločno izvajanje pojanuarske politike do takih, ki so kritizirali vodstvo, češ da ne izpolnjuje sporazumov, sklenjenih s Sovjetsko zvezo ter da premalo nastopa proti desničarskim silam. Iz predsedstva cen-

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Priznanje slovenskemu bogoslovnemu profesorju

Za dekana teološke fakultete na papeški univerzi Propaganda Fide je bil izvoljen profesor dr. Janez Vodopivec. Kot znano, je generalni tajnik na isti univerzi dr. Franček Segula. Rektor filozofskega zavoda Propaganda Fide je msgr. Maksimilijan Jezernik. Na univerzi Propaganda Fide predava tudi prof. Rafko Vodeb. Tako delujejo na univerzi Propaganda Fide, na kateri se pripravljajo na duhovništvo fantje iz misijonskih dežel vsega sveta, kar štirje Slovenci.

† Dr. Jože Gracar CM

V Beogradu je umrl dr. Jože Gracar, ki je nad dvajset let deloval na Tržaškem. Bil je lazarisist in je prišel v Trst malo pred drugo svetovno vojno, da bi pomagal duhovnikom na prižnici in v spovednici. V oktobru leta 1943 je prevzel skrb za župnijo Sveti Križ pri Trstu, kjer je ostal 17 let. Leta 1960 se je vrnil v Slovenijo. Bil je nekaj let na Mirenskem Gradu, nato pa v Beogradu. Star je bil 63 let. duhovnik je bil od leta 1931. Več o zaslužnem duhovniku bomo objavili v prihodnji številki našega lista.

Počastitev spomina pokojnih Slovencev na rimskem pokopališču

Dne 3. novembra letos so se zbrali člani in prijatelji društva rimskih Slovencev »Slomšek« na rimskem pokopališču, kjer je v kapeli grobnice Zavoda za širjenje vere opravil sv. mašo za vse drage pokojne glavni dušni pastir Slovencev v zdomstvu msgr. Ignacij Kunstelj. V govoru med sveto daritvijo je omenil, da slovenske kosti trohne po vsem svetu. Ko se spominjamo teh grobov, se moramo spomniti, da smo božje zrno; zrno pade v zemljo in se tam razkroji, toda iz njega požene nova kal, ki rodi stoteran sad. Tako zrno bodimo na svoji življenjski poti tudi mi! Živimo, kakor Bog zahteva.

Po sv. maši so vsi navzoči obiskali v dolgi procesiji grobove pok. p. Prešerna, g. Iskre, očeta in matere družine Česnik, g. Balciani, gđc. Marinič in drugih. Posebej so se spomnili voditelja primorskih Slovencev dr. Janka Kralja, ki tudi počiva na rimskem pokopališču. Dolgo in iskreno je bilo to romanje med grobovi. In vedno več je slovenskih med njimi.

Pisana dejavnost rimskih Slovencev

Kot vsako leto, je društvo »Slomšek« tudi letos organiziralo svoj oktobrski izlet v rimsko okolico in sicer na misijonsko nedeljo, 20. oktobra. Udeležilo se ga je 24 oseb, ki so sredi jesenskega sončnega dne ob okušanju sladkega grozdja med rumenimi vinogradi preživele prijeten dan. Ni manjkalo šal, petja in raznih iger.

Društveni odbor skuša stopnoma uresničiti tudi druge svoje načrte: v okviru kulturnega odseka se pripravlja tečaj slo-

venščine za otroke in odrasle, slovenske gospe organizirano obiskujejo bolne društvene članice, planinski odsek je že napravil svoj vzpon 1500 m visoko, članice odseka za Slovenik pridno pobirajo mesečni prispevek; akademiki postajajo vedno bolj povezani med seboj. Društvo nudi vsakomur, ki se k njemu zateče, predvsem tisto, kar sodobni svet najbolj potrebuje: iskreno ljubezen in nesebično pomoč. Hvaležnost zapuščenih, bolnih, svojcev pokojnih in tistih, ki šele iščejo smer v življenje, potrjuje, da si je društvo izbralo pravo pot.

Širite »Katoliški glas«

Italijanska vlada je odstopila

Predsednik italijanske vlade Leone je odstopil z vso svojo vlado v torek 19. novembra. S tem je nastala kriza, ki bo verjetno trajala nekaj tednov. Gre za obnovitev vlade leve sredine, v katero naj bi vstopili krščanski demokrati, socialisti in republikanci. Socialisti so si mukoma izvolili novi izvršni svet, ki mu predseduje Nenni, tajnik pa je postal Ferri. Skupina, ki se znotraj socialistične stranke navdušuje za sodelovanje v novi vladi, ima komaj 52% večine, zato bo tisti, ki bo dobil od Saragata mandat za sestavo nove vlade, imel zelo težko stališče. Seveda bo novi ministrski predsednik iz demokrščanskih vrst. V poštev prihajata sedanji tajnik Krščanske demokracije Rumor ali pa finančni minister Colombo. Na koga bo padla izbira, bo odločila stranka sama na prihodnjem sestanku svojega vodstva.

Preteklo nedeljo so bile tudi deželne volitve v Tridentu in na Južnem Tirolskem. Novi deželni svet bo sestavljen iz 20 svetovalcev iz vrst Krščanske demokracije (leta 1964 - 19), socialisti so dobili 6 (7) poslancev, komunisti skupaj s socialističnimi proletarci 3 (2), soc. proletarci 1 (0), liberalci 2 (2), misovci 1 (2), republikanci 1 (0). Južnotirolska nemško govoreča stranka je ohranila število svojih sedežev, glasove pa povečala od 134.178 na 138.132. Pozornost je vzbujala to pot skupina »upornih« katoličanov profesorice Menapace, ki se je v Tridentu odcepila od Krščanske demokracije ter se povezala s komunisti, kar pa ji ni pomagalo, da bi bila izvoljena.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Kardinal König obiskal Perzijo

Dunajski kardinal König je obiskal Teheran, kamor ga je povabila tamkajšnja univerza. Govoril je o prvotnih verstvih na ozemlju Perzije. Na povratku se je ustavil v Jeruzalemu, kjer ima Avstrija svoj hospic.

Slovenski prevod okrožnice o življenju

Ljubljanski nadškofijski ordinariat je oskrbel prevod in natis papeževe okrožnice o posredovanju človeškega življenja. Iz latinskega izvirnika sta okrožnico prevedla dr. Merlak in dr. Steiner. Daljši uvod in razlago k okrožnici je napisal dr. Stefan Steiner, docent za moralno teologijo na teološki fakulteti v Ljubljani. Isti prevod bo izšel v koledarju Goriške Mohorjeve družbe za leto 1969, ki bo z ostalimi knjigami letošnjega daru kmalu dotiskan.

Misijonar umorjen

62-letni švicarski misijonar iz kongregacije salvatorijancev je postal 10. oktobra letos žrtev roparskega umora blizu svoje misijonske postaje Kalamba v Katangi (bivši belgijski Kongo). Napadli so ga trije roparji in ubili s štirimi strelji. Nato so mu odvzeli denarnico in zapestno uro.

Nov nadškof v Perugi

Msgr. Ferdinando Lambruschini je postal nadškof v Perugi. Bil je dosedaj profesor moralne teologije na Lateranski univerzi v Rimu. Veliko je sodeloval pri katoliških časopisih in revijah.

Delavci avtomobilske industrije v Lurdu

Zadnje dni oktobra je bilo veliko mednarodno romanje delavcev v Lurdu. Pobudo so dali delavci avtomobilske industrije Fiat. Pridružili so se delavci iz Avstrije,

Še enkrat:

Zadnje minute pred katastrofo

Prebral sem članek v »Katoliškem glasu« z dne 31. oktobra pod naslovom »Zadnje minute pred katastrofo«. Pisec članka F. B. ve o knjigi z istim naslovom, ki jo je spisal švicarski učitelj Kratzer le toliko, da knjiga mima cerkvenega »imprimaturja«. To pa še ni dovolj, da se govori o njeni vsebini. Poleg tega je treba vedeti, da se z odlokom z dne 15. novembra 1966 o verskem nauku ne zahteva več cerkveno dovoljenje, kadar se poroča o novih prikazovanjih, čudežih in drugih resničnih ali dozdevnih nadnaravnih pojavih. Seveda, kadar se Cerkev dokončno o njih izjavi, se je treba držati njenih odločb, prej pa ne.

Ne strinjam se s F. B., ko pravi, da ni treba toliko govoriti o Marijinih prikazovanjih. Marija je pri Bogu, zato ji je dobro poznana bodočnost človeštva. V skrbi za naše zveličanje in še posebej tistih, ki živijo proč od Boga, se poslužuje tudi prikazovanj, da nas vabi k zadoščevanju, molitvi in pokori ter opozarja na božjo kazni, ki bo neizogibno prišla nad ljudi, če ne bodo prisluhnilli Marijinim opozorilom.

Marija nadaljuje s svojimi prikazovanji. Prav bi bilo, da bi jih vzeli bolj zares. V času prve svetovne vojne, v Fatimi, je jasno rekla, da če se ljudje ne bodo poboljšali, da bo prišla druga vojna, hujska od prve. Tako se je tudi zgodilo. Kelih božje jeze je že poln do vrha; če bodo kristjani še naprej omalovaževali Marijina prikazovanja, je svet že sojen.

S. J.

Pripis uredništva. - Strinjamo se s S. J., kar pove načelnega o Marijinih prikazovanjih v drugem delu svojega dopisa. Vendar, kakor razberemo iz ostalih vrstic, gre S. J. zlasti zato, da brani upravičenost knjige Kratzerja »Zadnje minute pred katastrofo«, ki hoče zlasti dati poudarek nekim Marijinih prikazovanjem v Garabandalu na Španskem, katere je cerkvena oblast že proglasila za neverodostojne. F. B., s katerim S. J. polemizira, je ugleden slovenski duhovnik s Koroškega. Prav zato, ker je Kratzerjevo knjigo dobro prebral, je smatral za svojo dolžnost, da opozori bralce verskega lista »Nedelja« za neosnovanost piščevih trditvev. Popolnoma se strinjamo z besedami F. B.: »Kristjan ne sme biti lačen in žejen čudežev in prikazovanj, kajti zgolj želja po senzaciji je dostikrat spletko hudega duha. Naročila iz Lurda in Fatime zadržujejo; če bomo po njih živeli, bo svetovna katastrofa izostala.«

Kraj Ain Karim v judovskih gorah 9 km zahodno od Jeruzalema, kjer se je rodil Jezusov predhodnik sv. Janez Krstnik

Kongres katoliških časnikarjev v Tarantu

Zveza katoliškega tiska v Italiji (UCSI) je imela svoje VI. zborovanje v Tarantu od 7. do 9. 1. m. Pred tem so se vršila zborovanja v posameznih deželah, kjer obstajajo različne sekcije ter so se volili delegati, ki naj bi zastopali pri zborovanju svoj kraj ter imeli seveda pravico volitve novega državnega odbora in spremembe statuta. Podpisani se je udeležil kongresa kot izvoljeni delegat in obenem predstavnik našega tednika.

Udeležiti se takega kongresa predpostavljamo nemalo napora in truda, začeni dolgo potovanje, nato poslušanje raznih predavanj, udeležba pri komisijah (v našem primeru komisija katoliških tednikov) ter predvsem srečanja in pogovori. Pri kongresih se človek zopet snide z znanci in obenem navezuje nova prijateljstva in spoznanja. To je zlasti važno za nas Slovence, da seznanimo druge (časnikar je zelo važna posredovalec vesti) o našem življenju in o naših problemih; tako marsikdo zve, da obstaja v Italiji slovenska manjšina, ki s strani svojega katoliškega dela vsestransko sodeluje pri verski in moralni izgradnji celotnega prebivalstva.

Srečanja in razgovori se zavlečejo pozno v noč in naslednje jutro sledijo zopet novi razgovori pred zborovanjem. To je gotovo napor, ki pa je skupni stvari zelo koristen.

Glavni predmet letošnjega kongresa je bil: deontološki zakonik in časnikarski poklic in njegov odmev v življenju in v državi. Udeležencev je bilo nad dvesto; prisotne so bile številne osebnosti iz političnega, kulturnega in seveda verskega življenja. Med raznimi pozdravi in voščili za uspešno delo je prebral predsednik zborovanja pozdrav in voščilo »Katoliškega glasa«, glasila slovenskih katoličanov na Gorškem in Tržaškem.

Na dnevnem redu so bile spremembe statuta, volitve novega odbora ter seveda problem novega katoliškega dnevnika v Italiji. Debata je bila kdaj pa kdaj zelo ostra, zmeraj peštra, kresala so se različna mnenja in kot je vedno na kongresih, vse se je moralo skriti zaradi premalo časa. R. Manzini, urednik vaticanskega dnevnika »L'Osservatore Romano«, je odložil predsedniško mesto; na njegovo mesto je bil izvoljen Fl. Piccoli.

Mesto Taranto nudi veliko turističnih in drugih točk; marsikaj od tega smo si lahko ogledali, kar je vedno lepa stran kongresov. Dostikrat je na teh srečanjih neuradna stran važnejša od uradne, saj obogati udeleženca dosti bolj kot uradni del.

Zadnji večer je bila na sporedu mala slovesnost, ki je vključevala podelitev nagrad starejšim zaslužnim časnikarjem. Med nagrajence je bil pristen tudi tržaški duhovnik msgr. Fulvio Tomizza.

Dušan Jakomin

V zambijskem narodnem parku

Naša misijonska pisma so navadno, rečeno govore o našem delu, načrtih, uspehih in težavah. Misijonsko življenje pa pozna tudi dneve veselja in razvedrila, prijeten večer v družbi sobratov, prijateljev, srečanja z znanci, obiske na oddaljenih misijonskih postajah.

Konec avgusta so imeli naši šolarji počitnice. Te dneve smo izkoristili za spoznavanje Zambije, naše nove domovine. Z br. Rovtarjem in bogoslovcem Rozmanom smo jo mahili za tri dni v zambijski naravni park — Kafue park. V tem parku se sprehajajo divje živali v vsej

svobodi na prostoru, ki je velik približno toliko kot naša Slovenija. Turisti se vozijo po parku samo v avtomobilih, in to samo po poteh, ki so speljane po parku. Stanovati morajo samo v določenih nasekih, kjer je zanje v vsakem pogledu odlično preskrbljeno. Ponoči je prepovedano stopiti iz hiše, sicer pa je tudi vsako stopanje iz avta najstrožje prepovedano, ker utegne biti to življenjsko nevarno.

Naša trojka je imela veliko srečo. Videli smo, kar smo želeli: vso nedotaknjenost narave v vsej njeni bujnosti. Lahko rečemo, da smo videli — Afriko. Naš prvi večer je bil v znamenju slona. Naši kolibi se je približal na nekaj sto metrov. Hitro smo skočili v avto in se mu približali na kakih 30 metrov. Bil je velik. Stopal je proti vodi, da se ohladi po vročem dnevu. Drugi dan je med našim pogovorom po kosilu prišel kuhar in nam naznanil, da stopa mimo — lev. Res, nekaj sto metrov od kolibe se je dostojanstveno sprehajal kralj živali. Spet smo stopili v avto in se približali levu na osem metrov, nato pa smo sledili še kakih deset minut in ga fotografirali od vseh strani. Ko je stopal lev po planjavi, so vse druge živali obstale kot vkopane in ga gledale. Srce so se postavile v vrsto kot strunni vojaki in so stale tako, dokler se ni oddaljil. Kakor da narava sama priznava, da je lev njen kralj. Na prostranih planjavah smo videli velike črede zever in bivolov, srn, jelenov in merjascev. Zadnji dan smo ob avtomobilu opazili tudi velike nosoroga, ki nas je začudeno pogledal, potem pa se hitro skril v grmovje. V reki Kafue smo opazovali množice povodnih konj, ki so se leno premetavali v vodi in pihali skozi široke nosove.

Vse tri dni smo imeli tudi sv. mašo. Veliko smo peli, seveda po slovensko in obujali spomine na dom. Pogovarjali smo se tudi o vas, ki vas smemo imenovati svoje dobre misijonske prijateljice in prijateljice. Vsem prirsčne pozdrave!

P. Jože Kokalj, DJ

Novosti v slovenskem koroškem političnem življenju

Pred časom se je v Celovcu vršil občni zbor Narodnega sveta koroških Slovencev (NSKS), ki je vrhovno politično predstavništvo koroških demokratičnih in katoliških Slovencev. Občni zbor je že več časa pripravljala javna razprava v slovenskem koroškem tisku o manjšinski problematiki koroških Slovencev. Predsednik NSKS dr. Valentin Inzko je v svojem izčrpnem poročilu stvarno poročal o nalogi Narodnega sveta ter o uspehih, ki jih je to predstavništvo doseglo.

Občnemu zboru sta bili nato predloženi dve listi, katerih nosilca sta bila dr. Valentin Inzko, dosedanjí predsednik NSKS, ter dr. Reginald Vospernik, ki je bil v zadnji dobi tajnik politične organizacije. Večino glasov je prejela druga lista in tako je bil za novega predsednika NSKS izvoljen dr. Vospernik. Med odborniki je sedaj poleg ostalih tudi dr. Joško Tischler, prejšnji ravnatelj slovenske gimnazije v Celovcu. Novoizvoljeni predsednik je v svojem nagovoru poudaril temeljne točke koroške manjšinske politike; podčrtal je še posebej pozitivne odnose z državnimi in deželnimi oblastmi ter pomen dobrih sosedskih odnosov med Avstrijo in Jugoslavijo, ki so dobile še večji pečal v zadnjem obisku predsednika avstrijske republike Jonasa v Beogradu.

Gotovo pomeni zadnji občni zbor NSKS novo obdobje v slovenskem političnem življenju na Koroškem. Izgleda pa, da je sedanja odločitev posledica daljše akcije, ko je zlasti iz radikalnejših vrst akademske mladine vzrasla želja po spremembah v vodstvu političnega življenja. S svoje strani pa izrekamo upanje, da bo tudi novo vodstvo izvajalo kontinuiteto prejšnje idejno-politične usmeritve, saj je Narodni svet prav v dobi predsedništva dr. Valentina Inzka dosegel res lepe uspehe na vseh področjih koroške manjšinske politike. V tem smislu izrekamo novemu odboru tople želje za modro in jasno izvajanje narodne politike in luči krščanskih in demokratičnih idealov.

Spectator

Revija cerkvenih zborov v Trstu

Letošnja revija cerkvenih zborov je zopet privabila veliko ljubiteljev lepega petja. Dvorana v Marijinem domu v Rojanu je bila zasedena do zadnjega kotečka. Predsednik zveze cerkvenih zborov dr. Zorko Harej je razložil pomen revije za uveljavljanje cerkvenega in posvetelega zborstva.

Sodelovalo je devet zborov. Prvi je nastopil mešani zbor iz Bazovice pod vodstvom dr. Hareja, nato mešani zbor iz Boršta pod vodstvom Draga Petarosa; tretji so bili »Fantje izpod Grmade« pod vodstvom Iva Kralja; četrti je prišel na oder mešani zbor iz Mačkovelj pod vodstvom dr. Hareja; peti je nastopil mešani zbor Sv. Antona Novega pod vodstvom Janka Bana.

Po odmoru so nastopili še štirje zbori in sicer »Tržaški oktet«, nato mešani zbor iz Rojana pod vodstvom dr. Humberta Mamola; dekliški zbor slovenskih skavtinj pod vodstvom Janka Bana. Revijo je zaključil mešani zbor od Sv. Ivana pod vodstvom Nade Zerjalove.

Pesmi so poslušalce ogrele in so z veliko simpatijo spremljali nastop posameznih zborov. Brez dvoma je vsakoletna revija cerkvenih pevskih zborov velikega pomena za njihovo rast in napredek. Prav gotovo dosega revija zborov tisti namen, ki si ga je postavilo vodstvo Zveze cerkvenih zborov. K sodelovanju bi bilo treba pritegniti še tiste cerkvene zbore, ki letos niso nastopili.

S. Z.

Važen zakonski predlog dr. Štoke

V prvi komisiji deželnega sveta so odobrili predlog zakona za pravno zaščito manjšin, ki ga je predložil svetovalec Slovenske skupnosti dr. Stoka. Za zakonski predlog so glasovali svetovalci vseh strank, razen liberalcev in misinov, ki so glasovali proti.

Naše čestitke

Pred kratkim sta praznovala na Opčinah diamantno poroko Francka Škerlavaj in Franc Brišek.

V soboto sta se v cerkvi sv. Jerneja v Barkovljah poročila prof. Graziella Štoka in dr. Devan Biber.

Na znanstveni fakulteti tržaške univerze je promoviral za doktorja kemije Marjan Pertot. Na pravni fakulteti pa je diplomiral za doktorja prava Tom Marc.

Seja širšega odbora Slovenskega ljudskega gibanja

V ponedeljek se je sestel širši odbor Slovenskega ljudskega gibanja. Najprej je deželni svetovalec dr. Stoka podal poročilo o dosedanjem delu. Nato pa so odborniki razpravljali o bodočem zadržanju SLG do aktualnih političnih problemov. V razpravo je poseglo več odbornikov, ki so po eni strani kritično ocenili sedanji politični položaj, po drugi pa dali priznanje sedanjemu izvršnemu vodstvu, ki je znalo spretno izrabiti vse ugodne trenutke, da je lahko afirmiral Slovensko skupnost kot tako in SLG še posebej.

Otvoritev prenovljenih prostorov Tržaške knjigarne

V soboto je bila otvoritev obnovenjenih in razširjenih prostorov slovenske Tržaške knjigarne. Knjigarna zavzema sedaj 110

Novo žarišče slovenske kulture v Trstu

Pri Sv. Ivanu so dokončali Marijin dom, ki ga bodo slovesno odprli to nedeljo. Za našo slovensko skupnost v Trstu je to pomemben dogodek, ker bo tako nastalo novo žarišče slovenske kulture in tudi verskega življenja. Pobudo za novi Marijin dom je dal g. Peter Sorli, dolgoletni dušni pastir slovenskih vernikov pri Sv. Ivanu. Pri izvedbi načrta mu je pomagalo več požrtvovalnih ljudi iz župnije. Zastopnik slovenske verske oddaje na radiu Trst A mu je te dni zastavil med drugim tudi sledeča vprašanja:

Kakšen pa bo program slovesnosti prihodnje nedelje? In ali imate v bližnji bodočnosti v načrtu kake nove prireditve?

V nedeljo bo najprej ob 16. uri v cerkvi zahvalno bogoslužje. Ob 17. uri bo v domu blagoslovitev prostorov, pozdravni govor in nato zapojeta domači pevski zbor in šolska mladina. Vmes bodo deklamacije. Dne 1. decembra pa se bo vršil v našem domu tudi ob 17. uri tabor Slovenske prosvete.

Se za zaključek. Ali imate kake posebne želje?

Da, to pa! Najprej vabim prav prijazno vso slovensko javnost na našo otvoritev. Potem želim, da bi mnoge igralske družine, pevski zbori in podobne ustanove

Barkovlje

V Barkovljah je Bog poklical k sebi Justka Pertota. Justek Pertot je spadal med rečemo lahko zadnje slovenske ribiče, ki se skušajo s tem delom za silo preživljati. Modernih naprav seveda ni imel, ker si jih sam ni mogel nabaviti, oblasti pa so na slovenske ribiče že davno pozabile. Kljub temu je vzdržal do konca in se poslovil od tega sveta tako rekoč na nogah. Bil je globokoveren in zaveden Slovenec. Redno je prebiral »Katoliški glas« in druge dobre slovenske liste. Kot narodnjak je imel za svojo dolžnost, da podpre Slovensko skupnost. Zivel je na »kurtu« in znano je, da so tam vsi sosedje kot ena sama družina, ki bo zdaj hudo pogrešala dobrega Justka. Bog naj mu da večni mir, njegovim sorodnikom, zlasti žalujoči sestri Milki izrekamo najgloblje sožalje.

Začeli so se zame bridki trenutki. Na klopi pod kostanjem sem ležal na blazinici in jokal, ker nisem mogel stopiti na noge, da bi tekal z drugimi.

V LJUBLJANO ME BODO PELJALI

Sredi moje bridkosti je prišla tolažilna misel: v Ljubljano! Sestleten kmečki otrok ima o svetu pač svoje pojme. Ljubljana mora biti nekaj strašno lepega. Peterček je zmeraj pravil, da se iz Copka Ljubljana vidi. Copek je bil najvišji vrh na našem gruntu. Da bi pa Petreček od tam Ljubljano res videl, tega pa še sedaj ne verjamem. Toda jaz jo bom videl, živo, resnično, z visokimi hišami, z mnogo cerkvami in zvoniki, z lepimi cestami in s tramvajem. Le beseda Ljubljana mi ni šla v račun. Kaj je to »Ljubljana«, ko pa so rekli »Jablana«.

Pa se je res zgodilo. Bilo je proti koncu avgusta. Oče so me vzeli pod pazduho in me nesli v Logatec na postajo. Nato pa z vlakom naprej. Kako silna bi bila ta doživetja, če bi jaz hodil s svojimi nogami. Toda boleča noga in potovanje na očetovih ramenih mi je vse lepote

zagrenilo. V Ljubljani nisem videl ničesar razen vodne odtoka, na cestah zavarovane z železnim požiralnikom in visoke hiše...

V BOLNICO V NOVO MESTO

Kmalu sva bila z očetom spet na vlaku. Menda sem se med tem kaj oddahnil, ker sem od tu naprej vožnjo doživljal. Videl sem ljudi, ki so sušili otavo, užival čudovite krivulje, ki jih vlak dela po Dolenjskem naprej od Višnje gore, kjer teče po prelepih dolinah. Ko sem leta kasneje delal isto pot z vlakom, je zaživel v meni spomin na tisto prvo pot, ko sem bil med Radohovo vasjo in Malo Loko.

Prišla sva v Novo mesto. Zanesli so me v Kandijo in položili v posteljo. Bolnišnico so vodili redovniki-ustmiljeni bratje.

Kaj sem jaz bridkega doživljal tisto uro, tega ne bi mogel popisati. Oče so odšli. Ostal sem sam, tako strašno sam. Ni bilo matere, da bi jo poklical, ni bilo Tone ne Petrečka ne Mici ne Jernača ne stare matere ne starega očeta. Bridko sem se razjokal.

Postavili so me k oknu, od koder se vidi na Krko, tik spodaj. Rdeči čolni so

brzeli sem in tja. Poglej, fantek, kako je to lepo... Meni so pa tekle solze. Saj lepo je samo na Petkovcu, v Rupi. Nikjer drugje na svetu ne more biti lepo.

Uspela demonstracija tržaških kmetovalcev

V torek, 12. novembra je bila v Trstu deželna demonstracija kmetovalcev, ki se je udeležila tudi Kmečka zveza. Slovenski kmetje so se pridružili skupnim zahtevam, ki jih postavljajo razne kmečke organizacije, razen tega pa so demonstrirali tudi proti razlastitvam slovenske zemlje ter za pravico slovenskih kmetov, da so zastopani v ustanovah in komisijah, ki so pristojne za kmetijstvo, in za pravico slovenskih kmetov in slovenskega prebivalstva sploh, da obujejo v svojem materinem jeziku v vseh javnih ustanovah in uradih, v katerih mora zato biti zaposlena oseba, ki obvlada slovenščino.

V povorki kmetov je bilo opaziti tudi štiri lepake v slovenščini. Na Trgu sv. Antona, kjer je bil zaključni šol, je govoril v slovenščini Lucijan Volk. Manifestaciji slovenskih kmetov se je med drugimi solidarno pridružil tudi deželni svetovalec Slovenske skupnosti dr. Stoka.

V odposlanstvu kmetov, ki sta ga po zborovanju kmetov sprejela podpredsednik deželne vlade Moro in odbornik za kmetijstvo Comelli, so bili tudi slovenski zastopniki Alfonz Guštin, Lojze Debelis in Dušan Kodrič.

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Sporod od 24. do 30. novembra 1968

Nedelja: Prvi: 11.00 Sv. maša. 12.00 Verska oddaja. 21.00 Losey lažnivec. — Drugi: 21.15 O lažnivci, tv film. 22.05 Pestra oddaja.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Herkulovi podvigi, film. — Drugi: 21.15 Amerika-Evrope, nadaljevanje. 22.15 Simfonični koncert.

Torek: Prvi: 18.45 P. Marijan odgovarja. 21.00 Malomeščani, drama M. Gorkega. — Drugi: 21.15 Cordialmente. 22.15 Srečanja.

Sreda: Prvi: 21.00 Vittorio Veneto, dokumentarij. 22.00 Sport ob sredah. — Drugi: 21.15 Kako lepo je živeti, film.

Četrtek: Prvi: 21.00 Življenska vprašanja, Fr. Sanvitale. 22.00 Politična tribuna. — Drugi: 21.15 Okrog sveta. 22.30 Zoom.

Petek: Prvi: TV 7. 22.00 Sedma četa, tv film. — Drugi: 21.15 Sherlock Holmes, Zadnji v družini Baskerville, nadaljevanje. 22.15 Gledališka kronika.

Sobota: Prvi: 19.35 Duhovna misel za nedeljo. 21.00 Canzonissima. — Drugi: 21.15 Srečanja. 22.15 Zenova izpoved, drama.

VATIKANSKI RADIO V SLOVENŠČINI

Na k.v. 48.47, 41.38 in na s.v. 196 m: v ponedeljek in petek ob 21.30; v torek, četrtek in soboto ob 18.15.

Na k.v. 41.38, 31.10 in na s.v. 196 m: v nedeljo ob 11.50.

Naslov: Radio Vaticana, Via Conciliazione - Slovenske oddaje - Vaticano.

Msgr. Janez Hladnik

V SLUŽBI CERKVE IN NARODA (SPOMINI)

Tisto leto je bila ta češnja izredno polna. Tako smo šli, par dni po žetvi pšenice, mi in bajtarski otroci (kmetije po naših krajih so imele svoje bajtarje, ki so imeli stanovanje v bajti, svojo kravico, kakkega prašiča in kokoši, a so bili dolžni služiti z dninami pri gospodarju svoj žužitek). Bilo nas je kakih šest otrok. Ko smo se najedli češenj do sitega, sem odlomil še vejo, da ponesev materi »kobej«, bolj lepih črnih češenj.

Kdo je zini, ne vem, padla je beseda: »Kdo bo prež čez njivo?« Par dni prej je bila početa pšenica. Ostro strnišče je padlo kot žica. Širina njive je bila do 100 m, dolžina pa 50 metrov. Seveda smo bili vsi bosi. Pa sem se pognal. Nič nisem gledal nazaj. Hotel sem biti prvi in sem tudi bil. Ko sem pogledal nazaj, so bili

drugi daleč zadaj. Dobil sem tekmo! Tedaj sem začutil nekaj bolečega na peti. Kamor sem stopil, je bil krvav pečat. Pa kaj zato! Če mi niso ušla čreva oni dan, mi tudj sedaj ne bodo. Tudi na večiji je bilo še nekaj češenj. Ko so priekali še ostali, smo šli domov.

»Nate, mati! Kobul sem vam prinesel!« »Si že priden, Janezek!«

»Mati, poglejte, če mi bodo čreva ušla.« In sem pokazal materi svojo ranjeno nogo.

Mati so ravno malico pripravljali za žanjice ovsu. Zato se res niso utegnili ukvarjati s takimi malenkostmi, katerih so bili med nami vsak dan vajeni. Brez dvoma bi se rana zacelila, če bi bila na drugi nogi, toda bila je na desni, na isti, ki je dva meseca prej bila usekana in seveda zelo oslabljena. Zato sem jo najbrž malo bolj vlekel za seboj in je tako ostala vedno prizadeta.

Ko so mati prišli domov, so me poklicali in mi nogo zavezali. Toda že drugi dan je začela otekati. Začeli so se za stvar zanimati. Rovtarski župnik gospod Matevec je bil cel zdravnik; toda domača zdravila niso učinkovala.

(Se bo nadaljevalo)

Uspelo gostovanje dolenjskih igralcev

Dasi amaterji, so igralci iz Kostanjevice na Krki, ki so preteklo nedeljo gostovali v Katoliškem domu v Gorici s Finžgarjevo ljudsko igro »Divji lovec«, zadivili občinstvo s svojim vedrim in neprisljnim podajanjem ter s svojo počjo dolenjsko govoric. Dokaz za to so bili spontani aplavzi, ki pri naši goriški publiki niso najbolj pogosti. Seveda je žel največ simpatije Ivan Mlakar v vlogi Tončka, ki je mojstrsko vezal s svojim prijetnim nastopom vse prizore v igri. Igralska družina, zelo številna (okrog 50 oseb), je svoje vloge zelo doživeto podala; tudi plesi in petje so bili dovršeni. Poseben čar so dajale kulise z gorenjskimi motivi ter gorenjska narodna noša, ki so jo imeli vsi igralci in igralke.

Igri je sledila zakuska v spodnji dvorani pod odrom, ki se je udeležila tudi naša mladina ter naši pevci. Hitro je prišlo do zblizanja, ki je bilo pristno in iskreno; le ura večerje je prekinila to prijetno vzdušje. Ravnatelj osemletke v Kostanjevici, ki je igro režiral, g. Ladu Smrekarju, se je v Katoliškem domu najprej zahvalil za lepi umetniški užitek dr. Kazimir Humar, v gostilni »Pri zlatem jellenu« pa ob priliki večerje še g. Jože Jurak, rojak iz Novega mesta. Gostje so ostali na Goriškem tudi v ponedeljek; obiskali so Oglej, na večer pa zapustili naše mesto. Upajmo, da z najboljšimi vtisi.

Umrj je pater Pavel

Zopet je posegla smrt v samostansko družino patrov kapucinov v Gorici. Komaj pred dvema leti so izgubili neumornega spovednika patra Karla, ko je Bog poklical k sebi drugega, prav tako neugnana in vestnega spovednika patra Pavla. Po odhodu patra Fidelisa so se slovenski verniki zatekali k njemu za sv. spoved in če bi redovni predstojniki ne bili poslali v kapucinski samostan patra Cirila, bi ostali sedaj brez našega spovednika. Hvaležnega srca se zato slovenski verniki spominjajo patra Pavla, ki se je zelo potrudil zanje, kadar koli so se zatekli k njemu po odvezo.

Pater Pavel se je rodil v Kopru pred 63 leti. Se zelo mlad je stopil h kapucinom in deloval vedno v naših krajih in tudi med slovenskim ljudstvom, tako v Sv. Križu na Vipavskem, na Stari gorici, potem v Kopru, Trstu in končno zadnja tri leta v Gorici. Povsod je prišel v stik tudi s slovenskimi verniki, zato se je naučil slovenščine in jo še kar dobro obvladal.

V ponedeljek, 18. novembra so ga med splošnim žalovanjem patrov in vernikov položili k večnemu počitku na goriškem pokopališču. Sv. maša zadušnico je v kapucinski cerkvi daroval pater gvardijan Riccardo. Prisostvovali so ji sorodniki umrlega patra, sobratje iz družbe in mestni duhovniki kakor tudi predstavniki kapucinskih samostanov iz Trsta, Vidma, Stare gore, Kostanjevice ter pater Jožef iz Kromberka. Po sv. maši je pater Riccardo posvetil lep govor umrlemu patru.

Minilo je kanadsko poletje

Živim blizu slovenske župnije »Marije Pomagaj« v Torontu, katero vodijo lazaristi, duhovniki iste redovne družbe, ki oskrbuje Mirenski Grad, zato ob blizu spremljam njeno razgibanoarno življenje. Sedeset milj ven iz mesta leži »Slovenska pristava«, kamor zahajajo slovenski rojaki iz Toronta in okolice na oddih ob koncu tedna. Nekateri taborijo kar pod šotori, drugi pa se nastanijo v ličnih weekend-hišah. Ne manjka vode in elektrike; tudi plavalni bazen je na voljo. Poskrbljeno je tudi za verske potrebe. Pod košatimi drevesi se skriva lična kapelica, ob njej bivališče za duhovnika in oskrbnika Pristave. Letošnje poletje je bila v kapelici sv. maša vsak dan, ob nedeljah celo dve. Pri procesiji v čast sv. Rešnjega Telesa se je zbralo kar 4000 slovenskih vernikov. Zelo obiskan je tudi vsakoletni »Slovenski dan«. Letos smo poletno sezono zaključili zadnjo nedeljo v septembru z »Vinsko trgovijo«. Vreme sedaj ne dopušča več privedev na prostem, zato smo se vrnili s Pristave v našo farno dvorano v samem mestu Torontu.

1. septembra smo imeli v svoji sredi zelo imenitnega gosta. Obiskal nas je ma-

pohvalil zlasti njegovo živo vero, ponižnost in preprostost ter njegovo izredno dobroto ter vedno pripravljenost iti v spovednico.

Medtem ko se tudi slovenski verniki klanjamo njegovemu spominu, prosimo Boga, naj mu stotero povrne njegove dobre in usluge, ki jih je v toliki meri delil vernikom ob narodnosti v dolgih letih svojega apostolata.

Zahvalna nedelja v Sovodnjah

V Sovodnjah ob Soči imajo za farna patrona sv. Martina, ki ga dosledno obhajajo v nedeljo po prazniku. Letos je bil ta dan 17. november. Istočasno s farnim patronom se pa zadnja leta obhajajo tudi zahvalna nedelja za zaključek kmečkega leta.

Vsa svečanost se je pričela najprej v cerkvi. Verniki so bili prijetno presenečeni, ko so odkrili, da je notranjost prijetno kurjena. Prepričani smo, da bodo radi prispevali k preostalemu znesku, ki ga je treba še plačati za ogrevalne naprave.

Udeležba pri sv. maši je bila zelo številna, tudi moških je bilo dosti, oltar okusno okrašen z nageljni in praprotjo. Na koru je cerkveni zbor z veliko zavzetostjo odpel sv. mašo v slovenskem besedilu, ki jo je imel domači g. župnik Vladko Komac ob asistenci gg. Eržena in Juraka. Slednji je imel tudi cerkveni govor o pomenu zahvalne nedelje za kristjana.

Prav ob koncu sv. maše je prenehalo deževati, tako da se je mogel nemoteno izvršiti blagoslov traktorjev in drugih vozil. G. Jurak je navzočim razložil smisel obreda, nakar je g. župnik obšel vsa vozila ter jih blagoslovil. Nato so odborniki domačega kmečkega društva vse navzoče povabili na pokušanje vina v bližnjo prosvetno dvorano. Na vsaki od dvolitriških steklenic je bilo označeno ime proizvajalca-darovalca. Tisti, ki se na vino razumejo, so potem lahko primerjali, kateri od kmetov je pridelal boljše kapljico. Da pa ne bi šla »pokušnja« prehitro v glavo, so pri Petijanovih in Kovčevih napekli celo skladovnico hlebov koruznega kruha, nekoliko popravljenega z belo moko. Vse je potekalo v splošno zadovoljstvo vseh, le škoda da zaradi slabega vremena ni mogla nastopiti še godba na pihala iz bližnje Fare.

Orgelski koncert na Travniku

V torek, 26. t.m. ob 20.30 bo v cerkvi sv. Ignacija orgelski koncert. Igral bo slovenski virtuoz prof. Hubert Bergant. Spored obsega v prvem delu stare mojstre, v drugem pa novejša skladbe za orgle. Med temi bomo prvič slišali v Gorici skladbo slovenskega komponista P. Ramovša in nadvse zanimivo skladbo: Fantasia und Fuga über den Namen »Bach« M. Regerja.

Prof. Bergant je že dobro poznan v Gorici; vsi, ki so ga že poslušali, so odnesli najlepše vtise od njegovega podajanja orgelske glasbe. Zato naj bi tudi sedaj njegov trud bil poplačan s čim bolj številno udeležbo.

Lucijan Mozetič

Ustanovitev Kraškega združnega hleva

V nabrežinski občini so ustanovili kmetijsko zdruge »Kraški združni hlev« za rejo goveje živine. Za predsednika zadruge je bil izvoljen Mirko Radovič iz Nabrežine. Zadruga namerava kupiti obširno zemljišče blizu Trnovca, kjer bodo zgradili hlev in druga gospodarska poslopja.

RAZNO

Sv. maša za umrle kardinale

V torek, 5. novembra je bila v sikstinski kapeli sveta maša za kardinale, ki so umrli v preteklem letu. V tem času je umrlo dvanajst kardinalov. Vedno bolj se širijo glasovi, da bo sv. oče v kratkem, morda že za božič, imenoval nekaj novih kardinalov.

Razrešeni kardinal

Kardinal Alberto di Jorio je prošil sv. očeta, naj ga razreši odgovornosti predsedništva papeške komisije za Vatikansko mesto. Sv. oče je njegovo prošnjo sprejel. Kardinalu di Jorio se je z osebnim pismom zahvalil za veliko pomoč in našteta, katera dela so bila izvedena po njegovi zaslugi. Za začasnega pro-predsednika papeške komisije za Vatikansko mesto je bil imenovan msgr. Sergio Guerri.

Iz Celovca smo prejeli II. del slikanice »Quo vadis«. Tisti, ki so si lani nabavili prvi del, bodo gotovo radi kupili tudi drugega.

ZA KMETOVALCE

Prijava vina

Kdor je predelal lastno ali kupljeno grozdje v mošt ali vino, mora prijaviti letošnji pridelek na pristojnem občinskem trošarinskem uradu najkasneje do 30. novembra t.l.

Poleg tega je treba istemu uradu prijaviti najkasneje do 10. decembra t.l. stanje vinske zaloge na dan 30. novembra, pa naj gre za letošnji ali za pridelek iz prejšnjih let.

Potrebni obrazci so na razpolago pri omenjenih uradih. Kdor ne bi izpolnil teh prijav, ne bo mogel prejeti spremnice za odvoz oziroma prodajo vina; za kršitelje so predvidene tudi občutne denarne kazni. Tako določa odlok predsednika republike št. 162 z dne 12. februarja 1965.

Škodljivci in bolezni na lilijah

Lilije imajo nekaj škodljivcev in bolezni, ki lahko ogrožajo naš nasad. Med škodljivci je znan hrošček — lilijin listožer, ki odrasel meri 8 mm in ga poznamo po črnem oprsju in živordečem zadku. Prva generacija se pojavi v aprilu in maju ter objeda liste in druge dele. Jajčka, ki so tudi rdeča, odlaga na listih vzporedno z listnimi žilami. Ličinke, ki objedajo liste posebno na beli liliji, se pokrijejo z lastnim blatom. Potem zlezajo v zemljo in se zabubijo. Novi hrošči se razvijajo še isto leto, le da prezimijo v zemlji. Njemu podobni so lilijini vrtač, ki se loči od prejšnjega le po tem, da ima kovinsko moder zadek. Čevlje poškodejajo tudi drugi hrošči, med njimi zlata minica. Proti vsem tem in podobnim škodljivcem uporabljamo razna sredstva kot npr. Malatox, Fostox, Tiogamma, Tetrafid, Tetrafos itd.

Čebule lahko napade črna gniloba, ki se rada pojavi v črni zemlji in po gnojenju s svežim hlevskim gnojem. Proti njej in podobnim boleznim v zemlji se uspešno borimo s sredstvi za razkuževanje zemlje kot so Vapam, Geogamma in druga, katere rabimo vsaj teden pred sajenjem.

Previdnost pa narekuje, da razkužimo tudi čebulke, preden jih sadimo. V ta namen jih nekoliko vlažne prašimo s sredstvi Ditato ali Amicina P. Se bolj učinkovito jih razkužimo, če jih potopimo za 10 do 15 minut v raztopino Amicina (10-15 gr na 10 litrov vode). Enako razkužimo čebulke preden jih stavimo v srambo.

Liste in steblo zavarujemo pred rjo, peronosporo in oidijem, če večkrat škropimo s sestavljenim pripravkom Siaprit ali čim podobnim.

Kdor ima le nekaj primerkov lilij, bo seveda le težko izvajal omenjena navodila; kdor pa želi ustvariti večji nasad in se resno posvetiti temu delu, naj le upošteva vse, kar je bilo rečeno o zemlji, gnojenju, škropljenju in negi. Sledili bodo uspehi, ki mu bodo prinesli novega zadovoljstva in veselja.

Inž. Janko Košir

V nedeljo, 24. novembra ob 16. uri
bo v Katoliškem domu v Gorici

VSAKOLETNA REVIIJA NAŠIH PEVSKIH ZBOROV CÉCILIJANKA 1968

Na njej bo nastopilo štirinajst pevskih zborov. Vstopnina za odrasle 300 lir, za šolsko mladino 100 lir. V odmorih srečolov z bogatimi dobinki. Ves čas priveditve bo deloval buffet z vinom iz Brd in okusno jedačo. — Naj bi bila to pot dvorana Kat. doma res polna, saj si naši požitvalni pevci to priznanje v polni meri zaslužijo.

RADIO TRSTA

Spored od 24. do 30. novembra 1968

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (same ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Oddaja za najmlajše. Malot: »Brez doma«. Četrty del. Izjava Radijski oder. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.30 Glasba po željah. 15.30 Madáč: »Tragedija človeka«. Dramska pesnitev. 18.45 Operetne melodije. 19.15 Sedem dni v svetu. 20.30 Pod farnim zvonom župne cerkve v Matajurju.

Ponedeljek: 11.40 Radio za srednje šole. 12.10 Kalanova: Pomenek s poslušavkami. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Čar glasbenih umetnin. 17.35 Misli in nazori. 17.55 Kako in zakaj. 18.30 Radio za srednje šole. 18.50 Zbor »J. Tomadini« iz Vidma. 21.20 Romantične melodije. 22. Slovenski solisti.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Pod farnim zvonom župne cerkve v Matajurju. 12.30 Za vsakogar nekaj. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Plošče za vas. 19.10 Cankarjeve črtice (9): »Lisjak«. 19.45 Vodopivčeve zbrovske skladbe. 20.35 Rimski-Korsakov: »Legenda o nevidnem mestu Kitežu«, opera v štirih dejanjih.

Sreda: 11.40 Radio za 1. stopnjo osnovnih šol. 12.10 Brali smo za vas. 12.30 Za vsakogar nekaj. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Ansambli na radiu Trst. 17.35 Ne vse, toda o vsem. 18.30 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. 18.50 Ljudske pesmi. 19.10 Lupinc: Higiena in zdravje. 19.15 Prikljubljene melodije. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 11.50 Duo kitar Sabicas-Escudero. 12.00 Finžgar: »Mira pota«. Četrty del. Izjava Radijski oder. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 17.20 Za mlade poslušavce: Razkušane pesmi. 17.35 Moj prosti čas. 17.55 Kako in zakaj. 18.30 Sodobni slovenski skladatelji. Simfonični orkester RTV Ljubljana. 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. 20.35 Dumas ml.: »Pol svet«. Igra v petih dejanjih.

Petek: 11.40 Radio za 2. stopnjo osnovnih šol. 12.00 Trobentač Nicoli. 12.10 Blagoznanstvo za domačo rabo. 12.20 Za vsakogar nekaj. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Glasbeni mojstri. 17.35 Ne vse, toda o vsem. 17.55 Slovensčina za Slovence. 18.30 Radio za drugo stopnjo osnovnih šol. 18.50 Komorni orkester »S. Oстерc« iz Ljubljane. 19.45 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.50 Koncert operne glasbe. 22.10 Zabavna glasba.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Tul: »Iz starih časov«. 12.20 Za vsakogar nekaj. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 16.45 Otrokov pravljicni svet: J. in W. Grimm: »Pepelka«. 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. 17.30 Za mlade poslušavce: Od šolskega nastopa do koncerta. 17.45 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu. 18.00 Moj prosti čas. 18.30 ženski vokalni kvartet iz Ljubljane. 18.55 Harmonikar Mantovani. 19.10 Theuerschuh: »Družinski obzornik«. 20.35 Sedem dni v svetu. 20.50 Nekdanji sloviti procesi v Trstu: »Neznanka z mestnega obrežja«.

Marijanski koledar 1969

Prve dni decembra izide v barvah koledar Marijanišča in Alojzjevišča za leto 1969; to je po vrsti že deseti koledar; začeli smo leta 1960. Naslov letošnjega koledarja bo kakor v Ljubljani: MARIJANSKI KOLEDAR 1969. Naš koledar bo imel 12 strani z barvnimi slikami; prodajna cena: 150 lir za izvod.

V Ljubljani bo izšel tudi podoben koledar, a le na osmih straneh in z že znanimi slikami za Gorico in Trst. Za leto 1970 bomo skušali pripraviti enoten barvni Marijanski koledar.

VII. Memorial M. Filej - 1968

Odbojka. - Ta teden se bo začelo tekmo vanje v odbojki. Prijavljena moštva naj se zberejo v soboto, 23. t.m. popoldne ob 17. uri v telovadnici Industr. tehničnega zavoda »Galilea« v ulici Puccini. Turnir se bo nadaljeval v nedeljo dopoldne od 8.30 dalje in v ponedeljek oziroma v sredo zvečer od 8^h dalje. Sistem tekmovanja bo na dvojni poraz (dvakrat poraženo moštvo bo izpadlo); vsaka igra bo na tri sete. Igralci morajo imeti na majicah številke.

Namizni tenis. - Zaradi tehničnih ovir se bo tekmovanje v ping-pong začelo v ponedeljek, 25. t.m. (ne pa v petek 22. t.m.) ob 8^h zvečer v prostorih Katoliškega doma v Gorici.

V torek, 26. novembra ob 20.30

ORGELSKI KONCERT

na Travniku. Igra prof. H. Bergant

OBVESTILA

Sprememba telefonske številke. Dr. Kazimir Humar ima novo telefonsko številko 87-533. To sporočamo vsem tistim, ki so ga zadnje čase klicali po telefonu in se čudili, da jim ni nihče odgovoril.

Plošča »Slovenskih madrigalstov« z božičnimi pesmimi. Uprava našega lista bo v kratkem imela na razpolago ploščo naj lepših božičnih pesmi, ki jih izvaja zbor Slovenskih madrigalstov. Te pesmi so: Na polnoči grede (Rihar), Glej zvezdice božje (Belar), Sveta noč (Gruber), Prišla je lepa sveta noč (Ipavec), Zveličar nam se je rodil (Vavken), Raduj, človek moj (Cvek), Zveličar nam je rojen (Rihar, Premlj). Prodajna cena 2100 lir. Prednaročila se sprejemajo do 30. novembra 1968.

Knjiga o dr. Janezu Ev. Kreku. V Argentini je izšla knjiga o življenju, delu in osebnosti dr. Janeza Evangelista Kreka. Obsega 450 strani in jo je spisal dr. V. Brumen. To izredno delo, ki je izšlo prav v času, ko se spominjamo pomembnih dogodkov pred 50 leti, je natisnjeno v 1200 izvodih, zato priporočamo prednaročbo. Ko bodo prišle knjige k nam, bomo interesente takoj obvestili. Če katera, spada ta knjiga na knjižno polico vsakega zavednega človeka. Knjiga bo stala broširan izvod 2500 lir, vezan 3000 lir.

V Marijnjem domu v ROJANU bo v soboto, 30. novembra

KULTURNI VEČER posvečen

IVANU CANKARJU ob 50-letni smrti

Sodeluje dramska šola iz Gorice, ki jo vodi Aleksij Pregarc.

Začetek ob 20.30.

DAROVI:

Za Zavod sv. Družine: v spomin pop. Pepija Sirka g. Josip Keber-Ceglo 5.000 lir; Doberdob ob priliki nabirke 200 krompirja, nekaj drugih različnih jestvij v denarju 27.400 lir; Steverjan: 380 krompirja, 350 kg koruze, 40 kg jabol 10 kg marmelade, 27.000 lir.

Za Zupnijski dom v Steverjanu: F. 5.000 lir; N. N. 5.000 lir; J. H. 5.000 lir; dr. Avgust Sfiligoj 10.000 lir; Lojze Hladčič 5.000; Bernardka Pahor v spomni pok. Ane Komjanc 3.500 lir.

Za Slomškov dom: S. K. 5.000 lir; L. ban Milan 1.000 lir, v spomin pok. Franceta Križmančič iz Gropade 2.000 lir, N. iz Bazovice 5.000 lir.

Za Marijnj dom v Rojanu: ob smrti sina Edija Forno njegovi starši 10.000 lir. Vsem plemenitim darovalcem Bog pr vrni, pokojnim pa daj večni pokoj!

OGLESI

Za vsak mm višine v širini enega stolpe trgovski L. 70, osmrtnice L. 100, več 8 davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik. Tiska tiskarna Budin v Gorici.

Izdaja Katoliško tiskovno društvo